

Obsahová určitost exekučního titulu

Obsahovou určitost exekučního titulu ve vztahu k označení oprávněného, jemuž se přiznává nárok, nelze absolutizovat. Vyplývá-li z výroku rozhodnutí, popřípadě i ve spojení s jeho odůvodněním, ve prospěch koho byla povinnému (obžalovanému) uložena povinnost plnit, nelze zpravidla bez dalšího uzavřít, že oprávněného není možné individualizovat

Obsahovou určitost exekučního titulu ve vztahu k označení oprávněného, jemuž se přiznává nárok, nelze absolutizovat. Vyplývá-li z výroku rozhodnutí, popřípadě i ve spojení s jeho odůvodněním, ve prospěch koho byla povinnému (obžalovanému) uložena povinnost plnit, nelze zpravidla bez dalšího uzavřít, že oprávněného není možné individualizovat

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 1203/2001, ze dne 29.4.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné České republiky - Ministerstva vnitra se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, proti povinné R. T., za účasti manžela povinné M. T., pro 409.798,- Kč s příslušenstvím zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech, vedené u Okresního soudu ve Frýdku - Místku pod sp. zn. 26 E 1752/2000, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2001, č.j. 9 Co 167/2001-24, tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2001, č.j. 9 Co 167/2001-24, se zrušuje a věc se krajskému soudu vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Okresní soud ve Frýdku - Místku usnesením ze dne 28. 12. 2000, č.j. 26 E 1752/2000-14, nařídil podle svého vykonatelného rozsudku ze dne 10. 9. 1998, sp. zn. 5 T 52/98, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 10. 1998, sp. zn. 6 To 566/98, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 409.798,- Kč s 26 % úrokem od 16. 10. 1998 do zaplacení výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na specifikovaných nemovitostech ve společném jmění povinné a jejího manžela; současně rozhodl, že „pořadí pohledávek se stanoví dnem 18. 12. 2000,“ a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů „této fáze řízení.“ Soud prvního stupně měl všechny podmínky pro výkon rozhodnutí za splněny.

Krajský soud v Ostravě ve výroku uvedeném rozhodnutím k odvolání povinné usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech zamítl, a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů a o tom, že povinné se povinnost zaplatit státu soudní poplatek neukládá. Nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle odvolacího soudu brání okolnost, že rozsudek, jehož výkon se navrhuje (exekuční titul), přiznává plnění Policii České republiky, Správě severomoravského kraje v O.; takto označená oprávněná - jak plyne ze stanoviska pléna Nejvyššího soudu ze dne 22. 1. 1997, Plsn 2/96, uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 4/1997 pod č. 11 (dále jen „Stanovisko Plsn 2/96“) - „nemá způsobilost k právním úkonům a navíc nemá ani způsobilost být účastníkem řízení (procesní

způsobilost).“ Tím, že se nařízení exekuce domáhá stát, který právní subjektivitou disponuje, zmíněná vada podkladového rozhodnutí, způsobující jeho materiální nevykonatelnost, odstraněna není.

Ve včas podaném dovolání oprávněná (za niž jedná zaměstnanec vybavený právnickým vzděláním) odvolacímu soudu vytýká, že věc nesprávně právně posoudil (tím uplatnila dovolací důvod podle § 241 odst. 3 písm. d/ občanského soudního řádu). V průběhu adhézního řízení, argumentuje dovolatelka, vystupoval na straně poškozeného „řádně a správně označený subjekt s plnou způsobilostí k právním úkonům,“ tj. Česká republika, za kterou jednalo ministerstvo vnitra; protože Správa severomoravského kraje Policie ČR, na jejíž účet měla povinná plnit, je součástí organizační složky ministerstva, byla povinná ve skutečnosti zavázána uhradit škodu „ČR - Ministerstvu vnitra“. Z uvedeného důvodu dovolatelka navrhla, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Povinná se v písemném vyjádření ztotožnila se závěry, na nichž odvolací soud vybudoval napadené rozhodnutí, a navrhla, aby dovolání oprávněné „bylo odmítnuto.“

Podle části dvanácté (Přechodná a závěrečná ustanovení), hlavy I (Přechodná ustanovení k části první), bodu 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2000, dále též jen „o.s.ř.“). O takový případ v souzené věci jde, jelikož odvolací soud - ač rozhodoval po 1. 1. 2001 - odvolání proti usnesení soudu prvního stupně vydanému dne 28. 12. 2000 (správně) projednal a rozhodl o něm podle dosavadních právních předpisů (srov. část dvanáctou, hlavu I, bod 15. zákona č. [30/2000](#) Sb.).

Dovolání je ve smyslu § 236 odst. 1 o.s.ř. přípustné (§ 238a odst. 1 písm. a/ o.s.ř.) a je i důvodné.

Z úřední povinnosti posuzuje dovolací soud pouze vady vyjmenované v ustanovení § 237 odst. 1 o.s.ř. (tzv. „zmatečnosti“) a - je-li dovolání přípustné - jiné vady řízení, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241 odst. 3 písm. b/ o.s.ř.); jinak je vázán uplatněným dovolacím důvodem, v projednávaném případě důvodem podle § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř., včetně toho, jak ho dovolatelka obsahově vymezila (§ 242 odst. 3 o.s.ř.). Jelikož uvedené vady nebyly dovoláním vytýkány a z obsahu spisu se nepodávají, je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, podle něhož rozsudek, jehož výkon se navrhuje, není vykonatelný, protože právo na plnění nepřiznává státu, který podal návrh na nařízení exekuce, nýbrž někomu, kdo nemá způsobilost k právům a povinnostem.

Právní posouzení věci je ve smyslu § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř. nesprávné, jestliže soud na zjištěný skutkový stav aplikoval jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo použil sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil, anebo ze skutečností najisto postavených vyvodil nesprávné právní závěry.

Se závěrem, že rozhodnutí, které je exekučním titulem, není se zřetelem k tomu, jakým způsobem byla označena oprávněná, vykonatelná, dovolací soud nesouhlasí.

Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 10. 9. 1998, sp. zn. 5 T 52/98 (ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 10. 1998, sp. zn. 6 To 566/98), byla povinné -s odkazem na § 228 odst. 1 zákona č. [141/1961](#) Sb., o trestním řízení soudním /trestní řád/, ve znění pozdějších předpisů - uložena povinnost „zaplatit na náhradě škody Policii ČR, Správa Sm kraje O. 409.798,- Kč s 26 % úrokem z prodlení ode dne právní moci rozsudku.“ Podle potvrzení na něm vyznačeném nabyt rozsudek dne 16. 10. 1998 právní moci.

Podle ustanovení § 251 o.s.ř., nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Exekučními tituly, na jejichž výkon se použijí ustanovení § 251 až § 271 o.s.ř., jsou podle ustanovení § 274 písm. b/ o.s.ř. (také) vykonatelná rozhodnutí soudu vydaná v trestním řízení, pokud ukládají obžalovanému povinnost k náhradě škody v tzv. adhézním řízení (§ 228 trestního řádu).

Podle ustálené soudní praxe musí exekuční titul z hlediska materiálního obsahovat přesnou individualizaci oprávněného a povinného, určité a přesné vymezení práva a jemu odpovídající povinnosti k plnění, jakož i přesný rozsah a obsah plnění, včetně stanovení lhůty k plnění tam, kde tuto lhůtu nestanoví přímo procesní předpis (srov. Ze zhodnocení rozhodování soudů a státních notářství při výkonu rozhodnutí, Cpj 159/79 Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1981, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 9-10/1981, pod č. 21). Pokud jde o výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě škody v rozsudku vydaném v trestním řízení, ustanovení § 228 odst. 2 trestního řádu určuje, že musí přesně označovat osobu oprávněného a nárok, který jí byl přisouzen.

Obsahovou určitost exekučního titulu ve vztahu k označení oprávněného, jemuž se přiznává nárok, nelze absolutizovat. Vyplývá-li z výroku rozhodnutí, popřípadě i ve spojení s jeho odůvodněním, ve prospěch koho byla povinnému (obžalovanému) uložena povinnost plnit, nelze zpravidla bez dalšího uzavřít, že oprávněného není možné individualizovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 25. 2. 1999, sp. zn. 21 Cdo 2101/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura 6/1999 pod č. 62, usnesení Nejvyššího soudu z 29. 8. 2001, sp. zn. 20 Cdo 1020/99, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 4/2002 pod č. 25). O takový případ jde v souzené věci.

Jestliže ve věcech týkajících se Policie České republiky má způsobilost mít práva a povinnosti, jakož i způsobilost být účastníkem občanského soudního řízení stát, tj. Česká republika, jejímž jménem jedná (činí právní úkony) státní orgán, jehož se věc týká, zpravidla ministerstvo vnitra (srov. Stanovisko Plsn 2/96, jímž byla soudní praxe před účinností zákona č. [219/2000](#) Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, usměrněna), pak není pochyb, že povinná, která způsobila škodu Policii České republiky, Správě severomoravského kraje v O., je povinna jí - na podkladě vykonávaného rozhodnutí - zaplatit státu, tj. České republice - Ministerstvu vnitra ČR (oprávněné).

Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na chybném právním posouzení věci a

není tudíž správné; Nejvyšší soud je proto zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 část věty za středníkem, odst. 2 věta první o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)